

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe un conflict de interese, pe încălcarea dreptului la apărare, pe încălcarea principiului contradictorialității, pe încălcarea principiului egalității armelor și pe încălcarea articolului 41 alineatul (2) și a articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în numirea investigatorului, pe lipsa independenței și a imparțialității investigatorului și pe încălcarea de către investigator a mandatului său.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare a unei decizii de închidere a unei anchete administrative.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare și a obligației de diligență.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a motivelor de hărțuire morală.

Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2016 – Government of Gibraltar/Comisia**(Cauza T-783/16)****(2017/C 022/54)***Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Government of Gibraltar (Gibraltar) (reprezentanți: M. Llamas, QC, J. Temple Lang, solicitor, F.-C. Laprèvote și C. Froitzheim, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 1 octombrie 2014 în cazul privind ajutorul de stat SA.34914(C/2013) (ex 2013/NN) – Regimul de impozitare a societăților comerciale din Gibraltar;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată și a celorlalte cheltuieli efectuate de reclamant în legătură cu prezenta cerere.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că, stabilind că deciziile fiscale ar putea constitui un nou ajutor, decizia contestată este afectată de erori de fapt și de drept și conține o motivare insuficientă.

În susținerea acestui motiv, reclamantul invocă următoarele: în primul rând, Comisia a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a stabilit de la bun început că, în cazul în care practica deciziilor fiscale sau deciziile fiscale individuale constituie un ajutor de stat, acestea ar fi considerate ajutor existent, în al doilea rând, Comisia a săvârșit o eroare de fapt atunci când a afirmat că articolul 42 din Income Tax Act (Legea privind impozitul pe venit) din 2010 reprezintă temeiul juridic al deciziilor fiscale și, în al treilea rând, decizia nu este suficient motivată atunci când susține că practica deciziilor fiscale constituie un nou ajutor, afirmație care este contrazisă de susținerea că practica deciziilor constituie un regim „de facto”.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată este afectată de erori de fapt și de drept și conține o motivare insuficientă.

În susținerea acestui motiv, reclamantul invocă următoarele: în primul rând, elementele necesare pentru a justifica o extindere a deschiderii unei anchete privind ajutoarele de stat lipsesc în mod vădit în speță; în al doilea rând, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și o eroare de fapt atunci când a stabilit că deciziile fiscale procură un avantaj; în al treilea rând, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și o eroare de fapt atunci când a stabilit că deciziile fiscale sunt selective; în al patrulea rând, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și o eroare de fapt atunci când a stabilit că deciziile fiscale sunt de natură să denatureze concurența și/sau să aibă un efect asupra comerțului intracomunitar și, în al cincilea rând, decizia contestată nu este suficient motivată.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată este afectată de erori de drept prin deturnarea anchetei inițiale a Comisiei și prin „extinderea” artificială a procedurii din Income Tax Act (Legea privind impozitul pe profit) la decizii.

Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2016 – QD/EUIPO

(Cauza T-787/16)

(2017/C 022/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: QD (Alicante, Spania) (reprezentant: H. Tettenborn, lawyer)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei EUIPO din 4 martie 2016 de a nu adopta o decizie definitivă privind cererea formulată de reclamantă la 19 ianuarie 2016 privind o nouă reînnoire a contractului acesteia, încheiat în temeiul articolului 2 litera (f) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (denumit în continuare „Regimul aplicabil celorlalți agenți”) și de a amâna decizia definitivă privind cererea formulată de reclamantă la 19 ianuarie 2016, având ca obiect o nouă reînnoire a contractului acesteia încheiat în temeiul articolului 2 litera (f) din Regimul aplicabil celorlalți agenți în vederea unei „proceduri speciale” pentru viitor și
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că încălcarea de către EUIPO a dispozițiilor pertinente ale Statutului funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare statutul) și ale Regimului aplicabil celorlalți agenți, în special anexa III la Statut, articolele 2, 8 și 53 din Regimul aplicabil celorlalți agenți și articolul 110 din Statut;
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe un abuz de încredere din partea EUIPO;
 3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că EUIPO a încălcat principiul bunei administrări [articolul 41 alineatele (1), (2) și (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene];
 4. Al patrulea motiv, întemeiat pe un abuz de drept din partea EUIPO.
-